अतिधन्वन् m. N. pr. eines Mannes.

अतिधूसर Adj. *dunkelgrau* H. 1327.

अतिधृति f. *ein Versmaass von 76 Silben* und später *von 4×19 Silben*. Daher auch Bez. *der Zahl 19*.

*अतिधेनु Adj.

अतिधैर्य n. *übertriebener Ernst* MBh. 4,4,37.

अतिननामिन् Adj. *über dem* nanâmin *stehend* Ind. St. 9,155.

अतिनामन् m. N. pr. eines der 7 Ṛshi im 6ten Manvantara.

अतिनाष्ट्र Adj. *den Gefahren entronnen.*

अतिनिचृत् f. *ein best. Metrum.*

अतिनिद्र Adj. *überaus tief schlafend.*

*अतिनिद्रम् Adv. *über die Zeit des Schlafens hinaus.*

*अतिनिद्रा f. *Schlafsucht* Gal.

अतिनिद्रालु Adj. *sehr schlafsüchtig* MBh. 3, 286,20.

अतिनिर्दय Adj. *ohne alles Mitleid* Pañkat. 214,25.

अतिनिर्बन्ध m. *grösste Angelegentlichkeit.* °र्बन्धेन und °र्बन्धतस् *angelegentlichst, auf's Dringendste* 106,26. Kathâs. 26,161.

अतिनिर्मथन n. *heftiges Quirlen* MBh. 1,18,41.

अतिनिर्वसुत्व n. *grösste Armuth* Râǵa-Tar. 6,49.

अतिनिवृत् f. fehlerhaft für अतिनिचृत्.

अतिनिष्करुण Adj. *über die Maassen grausam* Çâk. 180.

अतिनिष्णात Adj. *sehr erfahren* Benf. Chr. 190,19.

अतिनीचैस् Adv. *in überaus geneigter Stellung, gar zu ehrerbietig* Spr. 3555.

अतिनीला f. N. pr. einer buddhistischen Göttin.

अतिनृसिंह Adj. *über* Nṛsiṁha *stehend* Ind. St. 9,155.

अतिनैरन्तर्य n. *Ununterbrochenheit im strengsten Sinne des Wortes* Comm. zu Ragh. 3,58.

*अतिनौ Adj. *aus dem Schiff gestiegen, ausgeladen*

अतिपक्व Adj. *überreif, überständig* Bhâvapr. 2, 42,21.

अतिपञ्चगुण Adj. *mehr als fünffach* Gaut. 12,36.

*अतिपतन n. *das Ueberschreiten.*

°अतिपत्ति f. *das Verstreichen.*

*अतिपत्र m. *ein best. Knollengewächs* Râǵan. 7,80.

*अतिपत्रक m. *Tectona grandis* Râǵan. 9,130.

अतिपद् Adj. *mit einem überschüssigen Versfuss.*

अतिपद्म Adj. *mit grossen rothen Flecken versehen.* अभिपद्म v. l.

*अतिपन्थास् Nom. m. *ein guter Weg.*

अतिपर Adj. (f. आ) *auf* अति *folgend* Ind. St. 8,467.

अतिपरिक्लिष्ट Adj. *sehr leidend* R. 4,24,17.

अतिपरिक्षत Adj. *stark verwundet* M. 7,93.

अतिपरिचय m. *zu nahe Bekanntschaft, zu grosse Vertrautheit* Spr. 139. fg. 7722.

अतिपरुष Adj. *überaus rauh, — stechend.*

अतिपरोक्ष Adj. *sehr dem Auge entzogen, überaus dunkel.*

अतिपात m. 1) *das Weiterhinausweichen* Ait. Br. 4,18. — 2) *das Verstreichen.* — 3) *Versäumniss, Vernachlässigung.* — 4) *Angriff auf;* s. गुणाति° und प्राणाति°.

अतिपातक n. *Todsünde* MBu. 13,63,16.

अतिपातिन् Adj. 1) *einen schnellen Verlauf habend, acut.* — 2) *überholend* 97,18. — 3) *versäumend, vernachlässigend* 213,15.

अतिपाद् m. *das Zuweitgehen, Ueberschreiten.*

अतिपादनिचृत् f. *ein best. Metrum.* °निवृत् fehlerhaft.

अतिपार (Conj.) Adj. *zu breit.*

अतिपार्य Adj. *übersetzend, errettend.* Wohl zu lesen अतिं पार्यो नः.

*अतिपिच्छिल 1) m. *eine Batate.* — 2) f. आ *Aloe perfoliata* Nigh. Pr.

अतिपितर् Adj. *den Vater übertreffend.*

अतिपितामह Adj. *den Grossvater übertreffend.*

अतिपीडन n. *heftiges Drücken* Kathâs. 18,370.

अतिपीडित Adj. *von einem Unglück verheissenden Gegenstande stark bedeckt* Varâh. Brh. S. 53,81.

अतिपुण्य Adj. *vollkommen rein, — unschuldig* Spr. 7678.

अतिपुण्यवत् Adj. *sehr glücklich* Kathâs. 44,13.

अतिपूत Adj. *zu sehr gereinigt.*

अतिपूरुष m. *ein grosser Held.*

अतिपूर्व Adj. *lange vergangen* Spr. 7233, v. l.

अतिप्रेशल Adj. *überaus geschickt, — gewandt* Spr. 125, v. l.

अतिप्रकाश Adj. *allgemein bekannt.*

अतिप्रगे Adv. *allzu früh am Morgen.*

अतिप्रचण्ड Adj. *überaus ungestüm.*

अतिप्रणय m. *zu grosse Vertraulichkeit.*

अतिप्रणयन Adj *einem Andern* (Abl.) *entnommen* Comm. zu Lâṭj. 2,2,22.

अतिप्रताप m. *grosse Hitze* Suçr. 2,372,3.

अतिप्रपीडित Adj. *zu stark gedrückt* Suçr. 2, 201,19.

अतिप्रबन्ध m. *Ununterbrochenheit* 99,9.

अतिप्रमाण Adj. (f. आ) *von aussergewöhnlicher Grösse* 42,11. R. ed. Gorr. 1,29,8. Kathâs. 11,44.

अतिप्रयुक्त Adj. *sehr häufig gebraucht* Vâmana 5,1,13.

अतिप्रवरण n. *das Berufen in zu grosser Anzahl, Uebertreibung des* Pravara.

अतिप्रवर्तिन् Adj. *zu sehr den Lüsten fröhnend* MBh. 1,140,70; vgl. 9,60,21.

अतिप्रवृद्ध Adj. 1) *sehr vorgerückt* (Alter) 49,13. — 2) *allzu übermüthig* 208,9.

अतिप्रश्न m. *eine die Grenzen überschreitende Frage.*

अतिप्रसक्त Adj. *zu sehr an Jmd* oder *Etwas hängend* Spr. 3556.

अतिप्रसक्ति f. und °प्रसङ्ग m. 1) *zu starkes Hängen an, — Fröhnen.* मृगयातिप्रसङ्गतस् *im grossen Jagdeifer* 112,14. — 2) *zu weite Anwendbarkeit, zu weite Ausdehnung* (einer Regel). — 3) (°प्रसङ्ग) *das Zuweitgehen, übertriebene Weitschweifigkeit* Vṛṇis. 4,2. Râǵa-Tar. 4,54. 307.

अतिप्रसङ्गिन् Adj. *zu sehr den Lüsten fröhnend* MBh. 9,60,21; vgl. 1,140,70.

अतिप्रसिद्ध Adj. *allgemein bekannt* AK. 3,4,28,220.

अतिप्रस्ताव m. *eine recht passende Gelegenheit.*

अतिप्रहार m. *starker Schlag, — Schuss* MBh 8,51,38.

अतिप्रांशु Adj. *überaus hoch* Prab. 21,10.

अतिप्राकृत Adj. *ganz gewöhnlich, — gemein, — ungebildet* 270,30.

अतिप्राचीन Adj. *sehr alt* Ind. St. 2,251.

अतिप्राप्ति f. *zu weites Zutreffen* Comm. zu TS. Prât. 3,1.

अतिप्राणप्रिय Adj. *theurer als das Leben.*

अतिप्रेषित n. *die Zeit nach den* Praisha's.

अतिप्रौढयौवन Adj. (f. आ) *in der Blüthe der Jugend stehend* 146,2.

अतिप्लवन n. *das Hinübersetzen über* (Gen.) Mârk. P. 74,10.

अतिबल 1) Adj. *überaus stark, — mächtig* 166, 11. — 2) m. N. pr. eines Fürsten, eines Wesens im Gefolge Skanda's und einer buddhistischen Gottheit. — 3) f. आ *a) Sida cordifolia* und *rhombifolia.* — *b) ein best. Zauberspruch.* — *c)* N. pr. einer Tochter Daksha's.

अतिबलिन् Adj. *überaus kräftig* Kathâs. 38,132.

अतिबहिर्मुख Adj. *sehr abgeneigt* Comm. zu Bhâg. P. 10,33,7.

अतिबहु Adj. *sehr viel* Varâh. Brh. S. 51,29. Kathâs. 30,93. Comm. zu Kâtj. Çr. 88,16.

अतिबहुप्रलाप Adj. *sehr geschwätzig* Bhâvapr. 1,85,16.

अतिबाल 1) Adj. (f. आ) *überaus jung.* — 2) *eine zweijährige Kuh* Prâjaçkittat.

अतिबाहु m. N. pr. eines Gandharva und eines der 7 Ṛshi im 14ten Manvantara.

*अतिबीज m. *Mimosa arabica* Nigh. Pr.